

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/27/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416010070
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1416010070.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava IV, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Grendárovej a prísediacich sudcov Marty Gulíškovej a Olgy Navarčíkovej, v trestnej veci obvineného C.. F. F., na neverejnom zasadnutí dňa 31. augusta 2016 v Bratislave

Dňa 2. marca 2016 bola na tunajší súd podaná podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.) obžaloba prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava na obvineného IO.. F. F. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin marenia spravodlivosti spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 344 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona (ďalej Tr.zák.) na tom skutkovom základe v období od 22. februára 2011 do 23. marca 2011 po predchádzajúcej dohode s doposiaľ nezistenými osobami s úmyslom preniknúť do orgánov spoločnosti AB Cosmetics s.r.o., so sídlom Šamorín, Senecká cesta č. 23 (v súčasnosti Trnava, Tamaškovičova č. 17), a zmocniť sa jej majetku bez vedomia spoločníka a konateľa uvedenej spoločnosti Ľ.E. F., V. V., T. Č.. XXXXX, na presne nezistenom mieste vyhotovil zmluvu o prevode obchodného podielu spoločnosti AB Cosmetics s.r.o. medzi Ľ. F. ako prevodcom a C.. F. F. ako nadobúdateľom zo dňa 23. februára 2011, rozhodnutie jediného spoločníka spoločnosti AB Cosmetics s.r.o. Ľ. F. zo dňa 22. februára 2011 o odvolaní konateľa spoločnosti Ľ. F. a menovaní do funkcie konateľa C.. F. F. a o schválení prevodu obchodného podielu, návrh na zápis zmeny zapísaných údajov o spoločnosti s ručením obmedzeným do obchodného registra zo dňa 9. marca 2011 a úplné znenie zakladateľskej listiny zo dňa 9. marca 2011, na ktorých sfalšoval podpis Ľ. F., a takto vyhotovené doklady použil na vykonanie zmien v obchodnom registri tým spôsobom, že najprv dňa 9. marca 2011 na Miestnom úrade Bratislava - Devín, Kremel'ská č. 39, doposiaľ nezistená osoba vystupujúca ako Ľ.E. F. na zmluve o prevode obchodného podielu a návrhu na zápis zmeny zapísaných údajov do obchodného registra dala overiť pravosť podpisu Ľ. F., O. X. H. Y. F. I. P. Ľ. F. ako prílohu predložila dňa 9. marca 2011 v Trnave, na Hlavnej ulici č. 49, pracovníkovi podateľne obchodného registra Okresného súdu v Trnave k návrhu na vykonanie zápisu zmien v obchodnom registri, na základe ktorých podkladov registrový súd dňa 22. marca 2011 pod sp. zn. 45/Nre/55/2011 vykonal zápis navrhovaných zmien do obchodného registra a tým potvrdil prevod obchodného podielu v spoločnosti AB Cosmetics s.r.o. vo výške 100 % jej základného imania na F. F. a zároveň ho potvrdil ako konateľa tejto spoločnosti, pričom tak konal v úmysle znemožniť poškodenému vykonávanie podnikateľskej činnosti a súčasne zmať jeho základné ústavné právo vlastníť majetok.

Z pripojeného odpisu registra trestov a následne z pripojených rozsudkov - Špecializovaného trestného súdu Pezinok, sp.zn. 2 T/46/2013 a Špecializovaného trestného súdu Pezinok, sp.zn. 2 T/9/2016 mal súd preukázané:

-dňa 3. decembra 2014 Špecializovaným trestným súdom Pezinok, pod sp.zn. PK-2T/46/2013, zo dňa 3. decembra 2014 bol obvinený uznaný vinným podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp.zn. 2 To/6/2015, zo dňa 28. apríla 2015 bol obvinený uznaný vinným podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia

slobody v trvaní sedem rokov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3. decembra 2014.

-dňa 18. marca 2016 Špecializovaným trestným súdom Pezinok, pod č.k. PK-2T/9/2016-69 bol uznaný vinným pre zločin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. a/ Tr.zák. účinného do 31.08.2010 s poukazom na § 138 písm. b/ Tr.zák. účinného do 31.08.2010 formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák.

Podľa § 44 Tr.zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu - pretože pokladal trest odňatia slobody uložený mu skorším rozsudkom -Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp.zn. PK-2T/46/2013, zo dňa 03.12.2014 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 2 To/6/2015, zo dňa 28.04.2015 na sedem rokov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za dostatočný.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18. marca 2016.

Z odpisu registra trestov neboli zistené ďalšie odsúdenia a taktiež ani z lustrácie v STA.

Ako súd vyššie konštatoval vo veci zo strany prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava, pod sp.zn. 1 Kv 66/15/1100, bola podľa § 234 ods. 1 Tr.por. podaná na obvineného obžaloba pre skutok právne kvalifikovaný zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák.

Základná výmera vyššie uvedeného trestného činu - zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. je tri roky až osem rokov.

Podľa § 241 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) obžalobu podanú na súde pre prečin alebo zločin s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou osem rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu vykoná rozhodnutie uvedené v § 241 ods. 1 písm. a/ až l/ Tr. por.

Podľa § 244 ods. 1 písm. d/ Tr. por. pri predbežnom prejednaní obžaloby súd môže trestné stíhanie zastaviť, ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 2 alebo 3 Tr. por.

Podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por. prokurátor môže zastaviť trestné stíhanie, ak je trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený.

V rámci predbežného prejednanja obžaloby súd z obžaloby zistil, že obvinený je obžalovaný zo spáchania zločinu marenia spravodlivosti spolupáchateľstvom podľa § 344 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 20 Tr. zák., ktorý mal spáchať v období od 22. februára 2011 do 23. marca 2011. Za uvedený zločin Trestný zákon ustanovuje trest odňatia slobody s trestnou sadzbou v rozmedzí od troch do ôsmich rokov.

Z odpisu registra trestov obvineného súd zistil, že obvinený má v registri trestov dva záznamy:

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. PK-2T/46/2013 zo dňa 3. decembra 2014 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2To/6/2015 zo dňa 28. apríla 2015 bol obvinený (ako jeden z dvoch obžalovaných) uznaný za vinného zo spáchania zločinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ a ods. 3 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a za to bol podľa § 333 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr.zák. z dôvodov podľa § 36 písm. j/ Tr.zák. odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere sedem rokov a na výkon tohto trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinený spáchal vyššie uvedený trestný čin v presne nezistený deň, v období od prvého polroka 2010 najneskôr do 04. augusta 2010.

Za uvedený trestný čin stanovuje § 333 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v rozmedzí päť až dvanásť rokov. Vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností bola v súlade s § 38 ods. 3 Tr. zák. horná hranica trestnej sadzby znížená o jednu tretinu na deväť rokov a osem mesiacov a teda trestná sadzba sa pohybovala v rozmedzí piatich rokov až deviatich rokov a ôsmich mesiacov.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu č. k. PK-2T/9/2016-69 zo dňa 18. marca 2016 bol obvinený (ako jeden z viacerých obžalovaných) uznaným za vinného zo spáchania zločinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. c/ a ods. 3 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31. augusta 2010 formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. účinného do 31. augusta 2010, pričom súd podľa § 44 Tr. zák. účinného do 31. augusta 2010 upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože pokladal trest odňatia slobody uložený obvinenému skorším rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2To/6/2015, zo dňa 28. apríla 2015 za dostatočný. Obvinený spáchal vyššie uvedený trestný čin v období rokov 2003 a 2004. Za uvedený trestný čin stanovuje § 279 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v rozmedzí tri až osem rokov.

Súd v rámci predbežného prejednanja obžaloby v prvom rade skúmal, či nie sú dané dôvody na postúpenie veci príslušnému súdu, resp. postúpenie veci inému orgánu. Súd nezistil žiadne dôvody na postúpenie veci.

Súd ďalej skúmal, či nie je daný niektorý z obligatórnych dôvodov na zastavenie konania podľa § 215 ods. 1 Tr. por. a následne či nie je daný niektorý z fa-

kultatívnych dôvodov na zastavenie konania podľa § 215 ods. 2 a 3 Tr. por. (porovnaj R 6/1977). Súd nezistil žiaden z obligatórnych dôvodov na zastavenie konania podľa § 215 ods. 1 Tr. por. Súd však dospel k záveru, že je daný (fakultatívny) dôvod na zastavenie trestného stíhania obvineného z dôvodu neúčelnosti trestného stíhania podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por., keďže trest, ku ktorému trestné stíhanie môže viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený, a síce trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov právoplatne uložený obvinenému rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2To/6/2015 zo dňa 28. apríla 2015.

Uvedený trest obvinený v súčasnosti vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pričom predpokladaný dátum skončenia trestu je dňa 21. apríla 2020.

V žalovanej trestnej veci by do úvahy prichádzalo uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák., keďže súd by obvineného odsudzoval za trestný čin (zločin marenia spravodlivosti), ktorý obvinený mal spáchať skôr (v období od 22. februára 2011 do 23. marca 2011), ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (rozsudok Špecializovaného trestného súdu sp. zn. PK-2T/46/2013 zo dňa 03. decembra 2014 za zločin podplácania a rozsudok Špecializovaného trestného súdu č. k. PK-2T/9/2016-69 zo dňa 18. marca 2016 za zločin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru).

Keďže v žalovanej trestnej veci prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, pričom skorší trest (za zločin podplácania) bol uložený senátom, o obžalobe konal a vo veci rozhodol senát (§ 237 ods. 3 písm. c) Tr. por.), ktorý zároveň vo veci vykonal predbežné prejednanie obžaloby v zmysle § 243 a nasl. Tr. por.

K zastaveniu trestného stíhania podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por. nie je potrebné, aby vina páchatela bola zistená. Musia však byť zistené také skutočnosti, ktoré umožňujú posúdiť, aký trest, ku ktorému by trestné stíhanie mohlo viesť, by bol obvinenému uložený (porovnaj R 34/1981).

Ako bolo uvedené už vyššie, súd by v prípade preukázania viny obvineného ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbiehajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Súd by teda v žalovanej trestnej veci ukladal súhrnný trest za tri úmyselné trestné činy, z ktorých sú všetky zločinmi, spáchanými viacerými skutkami, preto by zvyšoval hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestaného o jednu tretinu. Najprísnejšie trestaným z

uvedených trestných činov je zločin podplácania podľa § 333 ods. 3 Tr. zák. s trestnou sadzbou odňatia slobody v rozmedzí päť až dvanásť rokov.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery by však súd v súlade s § 38 ods. 2

Tr. por. prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Súd by obvinenému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa

§ 36 písm. j/ Tr. zák. spočívajúcu v tom, že obvinený pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Túto poľahčujúcu okolnosť priznal obvinenému Špecializovaný trestný súd vo

svojom rozsudku sp. zn. PK-2T/46/2013 zo dňa 03. decembra 2014, ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku sp. zn. 2To/6/2015

zo dňa 28. apríla 2015, preto bol by súd povinný na ňu prihliadať aj v tejto trestnej veci (keďže súhrnný trest sa ukladá podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, teda ako keby súd obvineného odsudzoval za všetky tri spáchané trestné činy po prvýkrát). Súd zároveň vo vzťahu k obvinenému nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť.

Na okolnosť, že obvinený mal spáchať trestný čin preto, aby inému zmaril alebo sťažil uplatnenie jeho základných práv a slobôd (§ 37 písm. c/ Tr.zák.) nie je podľa § 38 ods. 1 Tr.zák. možné prihliadať, pretože táto okolnosť zároveň odôvodňuje použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. rovnako nie je možné prihliadať na priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obvinený spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr.zák.), pretože táto okolnosť zároveň podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. (stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. Tpj/104/2009, zo dňa 14.júna 2010).

S poukazom na vyššie uvedené do úvahy prichádzajúcu trestnú sadzbu, ako aj na čas uplynulý od žalovanej trestnej činnosti (viac ako päť rokov), je vysoko pravdepodobné, že aj pri eventúálnom uznaní viny obvineného v zmysle obžaloby by došlo k upusteniu od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Tr. zák., pretože trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov uložený skorším rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 To/6/2015, zo dňa 28. apríla 2015 možno podľa názoru súdu považovať za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu (prevýchovu) obvineného.

Zásadným hľadiskom pre zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. je úvaha, či hoci aj neprávoplatným rozhodnutím uložený alebo očakávaný trest za iný skutok právne posúdený ako trestný čin, bude dostatočný na splnenie účelu trestu podľa kritérií uvedených v Trestnom zákone. Pri rozhodovaní je súd povinný vychádzať nielen z porovnania trestných sadzieb za jednotlivé trestné činy, ale aj z porovnania trestov, ktoré by boli podľa zásad uvedených Trestnom zákone za jednotlivé trestné činy uložené. Až po vyriešení tejto predbežnej otázky môže súd urobiť záver, či trest, ku ktorému môže stíhanie viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý obvineného za iný trestný čin podľa očakávania postihne (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.11.1998).

V zmysle konštantnej judikatúry pri skúmaní dôvodov na zastavenie konania podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por. musí súd prihliadať nielen na druh a výšku trestu, ktorý bol obvinenému pre iný trestný čin už uložený, s ohľadom na trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, ale súčasne musí zhodnotiť tiež všetky okolnosti oboch (resp. viacerých) trestných činov, ich stupňa spoločenskej závažnosti, a to vždy z hľadiska účelu trestu; predovšetkým je potrebné uvážiť, či trest už skôr uložený dostatočne zabezpečuje výchovu obvineného k tomu, aby viedol riadny život (R 23/1966, R 36/1970-I a B 4/1988-40-I).

Zastaveniu trestného stíhania podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. nebráni skutočnosť, že trestný čin, ktorý je uvedený v obžalobe, je k inému trestnému činu v pomere podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. Takýto postup je však na mieste len vtedy, ak po zhodnotení rozhodujúcich okolností by po prejednaní veci na hlavnom pojednávaní prichádzalo do úvahy upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., prípadne vtedy, keby súhrnný trest, ktorý by sa mal uložiť, bol len o málo prísnejší než trest uložený predchádzajúcim rozsudkom (R 48/1978 a R III/1964).

Na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 2 písm. a/ Tr.por. nie je potrebné, aby bola zistená vina páchatel'a. Musia byť však zistené, také skutočnosti, ktoré umožňujú posúdiť, aký trest, ku ktorému by trestné stíhanie mohlo viesť, by bol obvinenému uložený

(R 34/1981).

Súd dôsledne zväžil všetky okolnosti (vrátane času spáchania žalovaného skutku - február až marec roku 2011), prihliadol na druh a výmeru trestu uloženého vyššie uvedeným skorším rozsudkom (trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov, pričom predpokladaný dátum skončenia trestu je dňa 21. apríl 2020), porovnal trestné sadzby za jednotlivé trestné činy, ako aj tresty, ktoré by mohli byť za jednotlivé trestné činy uložené, resp. aký trest by mohol byť uložený pre prípad ukladania súhrnného trestu, pričom dané okolnosti vo svojom súhrne jednoznačne odôvodňujú rozhodnutie súdu o zastavení trestného stíhania pre neúčelnosť (v súlade so zásadou hospodárnosti konania) v zmysle zákonných ustanovení § 244 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por.

Takéto rozhodnutie má oporu aj v príslušnej judikatúre, na ktorú súd vyššie poukázal.

Rozhodnutie o zastavení trestného stíhania (s ohľadom na výmeru už právoplatne uloženého trestu odňatia slobody) nie je v rozpore s potrebou a požiadavkou zabezpečenie generálne a individuálnej prevencie.

Už uložený trest zabezpečuje ochranu spoločnosti pred obvineným tým, že mu zabraňuje v páchaní ďalšej trestnej činnosti, odradzuje ho od páchania trestnej činnosti v budúcnosti a zároveň mu vytvára vhodné podmienky počas výkonu trestu na jeho prevýchovu; tento trest súčasne dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie obvineného spoločnosťou.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že trest, ku ktorému by trestné stíhanie obvineného mohlo viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený (rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2To/6/2015 zo dňa 28. apríla 2015), a preto trestné stíhanie obvineného v súlade s ustanovením § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zastavil.

r o z h o d o l :

Podľa § 244 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku z dôvodov uvedených v § 215 ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku

trestné stíhanie proti obvinenému C.. F. F. R. G. U. R. O. D. X. C., O.. XX.XX.XXXX X. M., E. I., Z. V. V., P. Č.. XXX/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci

pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

v období od 22. februára 2011 do 23. marca 2011 po predchádzajúcej dohode s doposiaľ nezistenými osobami s úmyslom preniknúť do orgánov spoločnosti AB Cosmetics s.r.o., so sídlom Šamorín, Senecká cesta č. 23 (v súčasnosti Trnava, Tamaškovičova č. 17), a zmocniť sa jej majetku bez vedomia spoločníka a konateľa uvedenej spoločnosti Ľ. F., V. V., T. Č.. XXXXX, na presne nezistenom mieste vyhotovil zmluvu o prevode obchodného podielu spoločnosti AB Cosmetics s.r.o. medzi Ľ. F. R. P. R. C.. F. F. ako nadobúdateľom zo dňa 23. februára 2011, rozhodnutie jediného spoločníka spoločnosti AB Cosmetics s.r.o. Ľ. F. zo dňa 22. februára 2011 o odvolaní konateľa spoločnosti Ľubomíra F. a menovaní do funkcie konateľa C.. F. F. a o schválení prevodu obchodného podielu, návrh na zápis zmeny zapísaných údajov o spoločnosti s ručením obmedzeným do obchodného registra zo dňa 9. marca 2011 a úplné znenie zakladateľskej listiny zo dňa 9. marca 2011, na ktorých sfalšoval P. Ľ. F., a takto vyhotovené doklady použil na vykonanie zmien v obchodnom registri tým spôsobom, že najprv dňa 9. marca 2011 na Miestnom úrade Bratislava - Devín, Kremel'ská č. 39, doposiaľ nezistená osoba vystupujúca ako Ľ. F. na zmluve o prevode obchodného podielu a návrhu na zápis zmeny zapísaných údajov do obchodného registra dala overiť pravosť podpisu Ľ. F., následne vyššie uvedené dokumenty s falošným podpisom Ľ. F. ako prílohu predložila dňa 9. marca 2011 v Trnave, na Hlavnej ulici č. 49, pracovníkovi podateľne obchodného registra

Okresného súdu v Trnave k návrhu na vykonanie zápisu zmien v obchodnom registri, na základe ktorých podkladov registrový súd dňa 22. marca 2011 pod sp. zn. 45/Nre/55/2011

vykonal zápis navrhovaných zmien do obchodného registra a tým potvrdil prevod obchodného podielu v spoločnosti AB Cosmetics s.r.o. vo výške 100 % jej základného imania na F. F. a zároveň ho potvrdil ako konateľa tejto spoločnosti, pričom tak konal v úmysle znemožniť poškodenému vykonávanie podnikateľskej činnosti a súčasne zmariť jeho základné ústavné právo vlastníť majetok

z a s t a v u j e

pretože trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať sťažnosť do troch dní odo dňa doručenia na Krajský súd Bratislava prostredníctvom tunajšieho súdu zo strany obvineného a prokurátora.